

NIEUWS NR. 83 augustus 2022

E-mailgedragslijn bij vraag mantelzorg door 29% van gemeenten genegeerd

Thuiszorg 19 augustus 2022

Volgens de e-mailgedragslijn voor overheden moeten gemeenten een eenvoudige vraag binnen twee dagen beantwoorden

Bijna een derde van de Nederlandse gemeenten houdt zich niet aan de e-mailgedragslijn voor overheden. Dit blijkt uit onderzoek van klantcontactbeheerder Pricon, waarbij alle gemeenten werden benaderd met een mantelzorg-gerelateerde vraag en werden getoetst op de aanwezigheid van e-mailadressen en contactformulieren op de website, ontvangstbevestigingen, reactietijd en het verplicht laten delen van persoonlijke gegevens. Als uitgangspunt is gekeken naar de e-mailgedragslijn voor overheden. Volgens de e-mailgedragslijn voor overheden moeten gemeenten een eenvoudige vraag binnen twee dagen beantwoorden. Eenvoudige vragen hebben betrekking op bekende feiten of procedures, die reeds bekend zijn bij de gemeenten. Bij 29% van de Nederlandse gemeenten wordt de toegestane responstijd op eenvoudige vragen overschreden. Bij 13% van de gemeenten is na maar liefst drie weken nog steeds geen antwoord teruggestuurd.

Het onderwerp van de mail die werd gestuurd naar de gemeenten ging over het tijdelijk opvangen van mantelzorg. De persoon in kwestie, Dorien, schreef gemeenten aan omdat haar broer afhankelijk was van mantelzorg van familieleden. Omdat de mantelzorg tijdelijk niet genoeg is, is er aan de gemeente gevraagd om de precieze procedures binnen de gemeente om het tijdelijke wegbalpen van deze zorg op te vangen via de WMO.

Onduidelijk over afhandeling

Daarnaast dienen gemeenten, na een vraag te hebben ontvangen, de afzender te berichten via een ontvangstbevestiging. De bevestiging dient om aan te geven binnen hoeveel dagen na ontvangst van de e-mail een antwoord kan worden verwacht. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat maar liefst 37% van de gemeenten verzuimt in het sturen van een bevestiging.

De volledige onderzoeksresultaten zijn te bekijken op: <https://www.pricon.nl/onderzoek-emailgedragslijn-gemeenten/>
<https://zorgkrant.nl/thuiszorg/15911-e-mailgedragslijn-bij-vraag-mantelzorg-door-29-van-gemeenten-genegeerd>

Zorginstellingen geconfronteerd met flinke huurverhogingen

Samira Ahli 19 augustus 2022, 11:47 993 keer gelezen

Zorginstellingen die woonzorgcomplexen huren van beleggers of corporaties zien zich dit jaar geconfronteerd met flinke huurverhogingen. Dat komt onder meer door de hoge inflatie. Dat schrijft bureau Capital Value na eigen onderzoek.

Veel huurcontracten voorzien in een jaarlijkse huurindexatie die de inflatie volgt.

Hierdoor kon de huurprijsverhoging in juli 2022 oplopen tot 9,7 procent. "In de meeste langjarige masterlease overeenkomsten tussen vastgoedeigenaren en zorginstellingen is vastgelegd dat de jaarlijkse huurverhoging mag plaatsvinden met het inflatiecijfer drie maanden voor de verhoging. Gedurende de periode 2019 tot 2021, toen het CPI gemiddeld tussen 1,28 procent en 2,68 procent uitkwam, vormden deze indexaties geen probleem. Met de hoge inflatie van dit voorjaar, die in maart al tot 9,7 procent gestegen was, hebben zorginstellingen te maken gekregen met een forse huurindexatie", schrijft Capital Value.

Open voor gesprek

Uit een rondgang van Capital Value onder zorgvastgoedbeleggers blijkt dat ongeveer twee derde van de verhuurders een dergelijke verhoging heeft doorgevoerd. Slechts drie verhuurders gaven aan in alle gevallen met minder dan CPI te hebben geïndexeerd. Vaak

staan verhuurders wel open voor een gesprek met de huurder over de voorwaarden waaronder dat gebeurt, tekent de vastgoedspecialist hierbij aan. "De redenen voor verhuurders om de huurprijzen met CPI te indexeren liggen vooral in het gegeven dat dit contractueel is vastgelegd als mogelijkheid. Verhuurders geven daarnaast aan dat zij de hogere huurinkomsten nodig hebben, omdat de kosten voor beheer en onderhoud de afgelopen maanden en jaren ook fors gestegen zijn."

https://www.skipr.nl/nieuws/zorginstellingen-geconfronteerd-met-flinke-huurverhogingen/?daily=1&utm_medium=email&utm_source=20220822%20skipr%20daily%20nieuwsbrief-daily&utm_campaign=NB_SKIPR&tid=TIDP1498730X0C804323403E432895A35C3420540450YI4

Senioren Journaal van dinsdag 23 augustus

Wekenlang geen huishoudelijke hulp

Een aantal oudere inwoners van de gemeente Westerkwartier is al bijna twee maanden verstoken van de wekelijkse huishoudelijke hulp. Een van de twee nieuwe zorgaanbieders is volgens het [Dagblad van het Noorden](#) niet in staat, de gevraagde hulp te leveren. Er kwam wel een nota voor de eigen bijdrage.

Geen luxebrood en rosbeef meer

"Een pakje rosbeef pak ik nu minder snel dan eerst", noteerde het Noordhollands Dagblad in een reportage over hoe ouderen in deze tijd van prijsstijgingen boodschappen doen. "Ik koop geen luxebrood meer, met allerlei zaden erop. Maar gewoon bruin volkoren." "Waar een tas boodschappen voorheen 25 euro kostte, ben ik nu tien euro meer kwijt."

Compenseer de gepensioneerden

Volgens een rekenmodule van de stichting 'Red de pensioenen' hebben gepensioneerden met een modaal jaarinkomen van bruto 38.000 euro vanaf 2008 opgeteld circa 65.000 euro koopkrachtverlies geleden. Dat schrijft een lezer van het Haarlems Dagblad. Jaarlijkse indexatie van de pensioenen had volgens hem financieel gezien probleemloos gekund.

De zes pijnpunten uit het zorgakkoord van minister Kuipers

Integraal zorgakkoord Woensdag zou de laatste onderhandelingsdag zijn tussen zorgaanbieders en het ministerie over een nieuw zorgakkoord. Wat staat er op het spel?

[Liza van Lonkhuyzen](#) [22 augustus 2022](#)

Wie reageerde er eigenlijk wel tevreden op het Integraal Zorgakkoord (IZA), waarvan de conceptversie vorige week uitlekte? De vrije artskenkeuze is in gevaar, zo waarschuwen artsen. Er zou sprake zijn van een bezuiniging op de wijk- en huisartsenzorg. En een duidelijk plan tegen het naderende zorginfarct zou ontbreken.

Dat het akkoord dat minister Ernst Kuipers (Zorg, D66) met de zorgsector wil sluiten nog op zoveel weerstand stuit, is opmerkelijk. De gesprekken lopen al sinds april en woensdag staat de laatste onderhandelingsdag gepland. 14 september moet het ondertekeningsmoment zijn, maar of dat gaat lukken is de vraag. Verschillende beroepsverenigingen willen onder de huidige versie geen handtekening zetten.

Het IZA heeft veel weg van de zogeheten hoofdlijnenakkoorden, die toenmalig ministers Edith Schippers (VVD), Bruno Bruins (VVD) en Hugo de Jonge (CDA) eerder sloten met de zorgsector. Doel is het afremmen van de uitdijende zorgkosten. Zo mogen de uitgaven aan ziekenhuizen in 2023 nog met 1 procent groeien, afgebouwd tot geen groei in 2026. Het kabinet wil dat jaar met het IZA een „ombuiging” realiseren van 1,3 miljard euro.

Wat wordt woensdag de inzet van de brancheorganisaties? Wat staat er voor hen op het spel? En gaan ze wel tekenen? Zes pijnpunten uit het gelekte document.

Pijnpunt 1

Nieuwe normen, oftewel kleinere ziekenhuizen onder druk

Pijnpunt 2

Wel/geen bezuiniging op de wijkverpleging

Pijnpunt 3

Meer tijd voor de patiënt? (huisartsenzorg)

.

Pijnpunt 4

Geen plan voor verduurzamen

Pijnpunt 5

Vrije artskenkeuze komt 'in gevaar'

Pijnpunt 6

<https://www.nrc.nl/nieuws/2022/08/22/gaat-de-zorg-wel-tekenen-voor-dit-zorgakkoord-2-a4139605>

Geen hulp, toch 'n nota. Ouderen in Westerkwartier wekenlang verstoken van huishoudelijke hulp

[Koos Bijlsma](#) • 22 augustus 2022, 09:00 • [Groningen](#)

Deel dit artikel

Eveline van der Graaf uit Niehove.

Een aantal oudere inwoners van de gemeente Westerkwartier is al bijna twee maanden verstoken van de wekelijkse huishoudelijke hulp die zij behoeven. De gemeente ging per 1 juli met twee nieuwe zorgaanbieders in zee. Eén daarvan is De Nieuwe Zorg Thuis (DNZT). Door een personeelstekort, blijkt deze organisatie niet in staat, de gevraagde hulp te leveren.

De 84-jarige mevrouw Berta Hulst die woont aan de Heemskerkstraat in Zuidhorn, is één van de hulpbehoevende ouderen die het de hele zomer al zonder hulp moet stellen. Zij mist de hulp van haar gewaardeerde uit Houwerzijl afkomstige medewerkster Mariëlle enorm. Mariëlle kwam eenmaal in de week naar de Heemskerkstraat om bij de bewoonster het bed te verschonen, te stofzuigen, de ramen te lappen etc. Naast deze praktische werkzaamheden (twee uren in de week contractueel) bood Mariëlle extra service door mevrouw Hulst als dat nodig was naar het ziekenhuis te rijden of om boodschappen te doen.

Vanwege lichamelijke klachten is Hulst aangewezen op een rollator. Dat maakt haar hulpbehoevend. „Zij belandde zes jaar geleden vanwege beweegproblemen in het ziekenhuis. „Op de fiets stappen mocht ik vanaf dat moment niet meer. Toen het ziekenhuis hoorde dat ik nog zelfstandig woonde, werd ik twee dagen langer vastgehouden. Pas toen de huishoudelijke hulp rond was, mocht ik naar huis. Dan is het nu uitermate wrang dat ik het zoveel jaar later buiten mijn schuld om, zonder hulp moet stellen^, meent zij.

Dochter springt zoveel mogelijk bij

Haar dochter Eveline van der Graaf (61) woont in Niehove. Zij springt zoveel mogelijk bij, nu haar moeder van haar vaste huishoudelijke hulp is verstoken. Maar de vorige hulp Mariëlle in alle opzichten vervangen, lukt de dochter niet. „Noodgedwongen ben ik vorig jaar begonnen met een zelfstandig administratiekantoor. Ik moet 200 klanten bedienen. Toen ik net was begonnen, kregen m'n man en ik corona. Veel werk is hierdoor blijven liggen. Het wegwerken van die achterstand kost zoveel tijd dat ik niet dagelijks naar Zuidhorn kan reizen om mijn moeder te helpen. Noodgedwongen probeert zij zich nu zoveel mogelijk zelf te redden.^

Hoewel haar moeder nu al wekenlang zonder huishoudelijke hulp zit, kreeg zij onlangs wel een nota waarin zij werd aangeslagen voor de eigen bijdrage die haar moeder voor de hulp moet betalen. „Toen betaling uitbleef, werd met een deurwaarder bedreigd^, vertelt dochter Eveline van der Graaf. „Mijn man belde toen op hoge poten met de gemeente. Die liet weten dat er wel moest worden betaald. Door middel van een creditnota zou het geld later worden terugbetaald. Maar we hebben tot nu toe geen creditnota gezien.^

Ambtenaar werd boos na opmerking over rompslomp

Deze ambtelijke bureaucratie stoort Van der Graaf. „Mijn man deed tegen de ambtenaar de suggestie om de energie die zij kwijt is aan deze papieren rompslomp, maar beter kan steken in directe hulp aan ouderen. Om zo te voorkomen dat deze doelgroep in de kou staat. Die opmerking schoot de ambtenaar in het verkeerde keelgat.^

De gemeente laat in reactie weten de situatie van mevrouw Hulst te betreuren.

„Landelijk heeft de zorg te kampen met personeelstekort. Als gemeente Westerkwartier

lopen wij hier ook tegenaan. Wij zijn voortdurend in gesprek met zorgaanbieders over het personeelstekort en hoe dit op te lossen.”

<https://dvhn.nl/groningen/Geen-hulp-toch-een-nota-Ouderen-Westerkwartier-al-wekenlang-verstoken-van-huishoudelijke-hulp-27878190.html>

Investeren in wijkverpleging cruciaal voor de toekomst van de zorg

23 augustus 2022 Nieuwsbericht V&VN Algemeen

De vraag naar ouderenzorg blijft stijgen. De wijkverpleging neemt steeds meer ziekenhuis- en verpleeghuiszorg voor haar rekening. En speelt een cruciale rol in preventie en de bevordering van gezondheid. Om deze rol goed te kunnen spelen en zorg uit het ziekenhuis en verpleeghuis goed te kunnen overnemen, moet er worden geïnvesteerd in de wijkverpleging. Met deze investeringen in de wijkverpleging kan duurdere zorg worden vermeden. Dat stelt V&VN vandaag in het AD.

De afgelopen jaren is er steeds meer geld voor wijkverpleging vastgehouden door de zorgverzekeraars. Hierdoor is de wijkverpleging verschaald, terwijl de zorgvraag in de wijk juist groeit en complexer wordt. Gevolg: kwetsbare, zieke, vaak oudere mensen krijgen niet de zorg die ze nodig hebben. Dat is zeer ernstig. Tijdens de coronapandemie liep de hoeveelheid geld dat werd vastgehouden sterk op en bedroeg in 2021 599 miljoen (tegen 235 miljoen in 2018).

Bianca Buurman: “Die miljoenen euro’s op de plank hadden ook de afgelopen jaren gewoon besteed kunnen worden als zorgverzekeraars niet alleen hadden gestuurd op een zo laag mogelijke inkoop van wijkverpleging.” Denk aan het terugdringen van personeelstekorten aan broodnodige voorzieningen als dagopvang en aan investeringen in preventie, betere organisatie van de zorg en opleidingen.

We moeten ons realiseren dat investeringen hard nodig zijn om de zorg als geheel betaalbaar te houden. Buurman: “Met preventie in de wijk kunnen we voorkomen dat mensen in het ziekenhuis belanden. Van de longziekte COPD weten we bijvoorbeeld dat een kwart van de ziekenhuisopnames kan worden voorkomen met goede monitoring. Zo voorkomen we belastende en dure zorg.”

Bianca Buurman: “We worden steeds ouder. Die extra jaren willen we zo gezond en gelukkig mogelijk doorbrengen. Dat vraagt om zorg die dichtbij is en aansluit op de behoefte van patiënten en cliënten. Om heel goede verpleegkundige zorg dus. Steeds vaker vindt deze zorg thuis plaats. Deze ontwikkeling is fundamenteel en slaagt alleen als we voldoende investeren in de verpleegkundige zorg en in de verzorgenden, verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten die deze zorg leveren.”

<https://www.venvn.nl/nieuws/investeren-in-wijkverpleging-cruciaal-voor-de-toekomst-van-de-zorg/>

CPB: koopkracht daalt, armoede stijgt

Het Centraal Planbureau verwacht dat het aantal mensen onder de armoedegrens oploopt tot 8,1 procent.

[Adriaan de Jonge](#)

19 augustus 2022

Ook boodschappen worden steeds duurder. – ANP (Ramon van Flymen)

De prijzen stijgen en de lonen blijven achter. Daarom daalt de doorsnee koopkracht dit jaar met 6,8 procent, blijkt uit berekeningen van het Centraal Planbureau (CPB). De verwachting is dat economische groei vanaf volgend jaar sterk terugvalt en het aantal mensen onder de armoedegrens toeneemt.

Klappen

De economische vooruitzichten zijn aan het kantelen, stelt het CPB. De Nederlandse economie kwam sterk uit de coronacrisis, maar krijgt dit jaar en volgend jaar flinke klappen. Vanwege de hoge inflatie geven huishoudens minder uit, waardoor de economische groei terugvalt van 4,6 procent in 2022 naar 1,1 procent in 2023. CPB-directeur Pieter Hasekamp: 'Huishoudens merken de gevolgen van de hoge inflatie, en dat heeft zijn weerslag op de economie.'

Besluitvorming

De cijfers komen uit de concept-Macro-Economische-Verkenning, die het uitgangspunt vormt voor de besluitvorming van het kabinet over de begroting van het komende jaar. Er staat dit jaar veel druk op het kabinet om met plannen te komen om de koopkrachtcrisis aan te pakken. Premier Rutte liet donderdagavond weten dat hij uitgebreid heeft overlegd met de top van het kabinet en de fractievoorzitters van de coalitie, onder andere over de koopkracht. Maar besluiten zijn nog niet genomen.

Ongelijkheid
De doorsnee koopkracht daalt dit jaar met 6,8 procent, aldus het CPB, maar de daling slaat niet bij elk huishouden even hard toe. Er is sprake van 'inflatie-ongelijkheid': hoe lager het inkomen, hoe sterker de financiële last van de inflatie wordt gevoeld. Het aandeel van het inkomen dat naar energie gaat, verschilt immers sterk per huishouden. De hoogste inkomens zijn gemiddeld 2,2 procent van hun besteedbaar inkomen kwijt aan de energierekening; voor de laagste inkomens is dat 5,8 procent.

Uitgesteld
Voor de huishoudens met inkomens tot 120 procent van het sociaal minimum wordt de klap wel uitgesteld. Die groep komt dit jaar in aanmerking voor een eenmalige energietoeslag van 1300 euro, waardoor het koopkrachtverlies wordt gedempt. Deze huishoudens kunnen volgend jaar echter wel een flinke min verwachten. Voor andere groepen gaat de koopkracht in 2023 juist iets omhoog, een gevolg van de lastenverlichting en verhoging van het minimumloon die in het coalitieakkoord zijn afgesproken.

Armoede
Het CPB verwacht dat het aantal mensen in armoede zal toenemen vanwege de dalende koopkracht. 'Er is een groeiend aantal mensen dat nu al nauwelijks kan rondkomen en voor wie de energierekening onbetaalbaar dreigt te worden', aldus Hasekamp. Het is voor het eerst dat het CPB een prognose van de ontwikkeling van armoede maakt. Volgend jaar stijgt het aantal mensen onder de armoedegrens van 6,7 naar 7,6 procent. Gecorrigeerd voor het feit dat lagere inkomens een relatief groter deel van hun inkomen kwijt zijn aan energie, is het cijfer nog hoger: 8,1 procent. De armoede onder kinderen komt zelfs op 9,8 procent uit.

https://www.binnenlandsbestuur.nl/sociaal/cpb-verwacht-groot-koopkrachtverlies?tid=TIDP2756617X3D9F7B79F4B04BDAA40FA04D0114460AYI5&utm_campaign=BB_NB_Sociaal&utm_medium=email&utm_source=binnenlandsbestuur

CZ en Buurtzorg leggen conflict over declareren bij

[Bart Kiers](#)

Jos de Blok en Joep de Groot hebben het conflict tussen Buurtzorg en CZ bijgelegd. Ze gaan op zoek naar een methode van declareren in de Wlz die voor wijkverpleegkundigen minder administratieve last geeft. Bovendien valt de nacalculatie voor Buurtzorg een paar ton gunstiger uit. De NZa houdt echter nog vast aan extra administratieve maatregelen van Buurtzorg.

https://www.zorgvisie.nl/cz-en-buurtzorg-leggen-conflict-over-declareren-bij/?utm_medium=email&utm_source=20220826+zorgvisie+nieuwsbrief-dagelijks&utm_campaign=NB_Zorgvisie&tid=TIDP1505773X5BD7699F6D56461581CF281BAE6A7477YI4

Wijkteams: collectief waar mogelijk, individueel waar nodig

24 augustus 2022

Veel gemeenten zagen het inzetten van de sociale (wijk)teams als dé nieuwe oplossing in de aanpak van sociale problematiek. Vooral aandachtswijken en inwoners in een kwetsbare positie zouden hier baat bij hebben. Het oorspronkelijke doel: problemen in de wijk vroegtijdig signaleren en nabije, passende en laagdrempelige ondersteuning bieden om zo duurdere zorg te voorkomen. Hiervoor moesten de wijkteams onderdeel worden van de sociale infrastructuur en moest er worden ingezet op een collectieve aanpak. Maar uit peilingen van Movisie blijkt dat het wijkgericht werken vanuit de wijkteams een blijvend aandachtspunt is.

Staatsecretaris van Ooijen (VWS) roept op om betere voorzieningen in de wijk te realiseren en die ook vindbaar en toegankelijk te maken. "Passende ondersteuning begint immers bij mensen zelf, hun netwerk en (bestaande) voorzieningen en faciliteiten in de wijk", aldus de staatssecretaris. De sociale basis verdient meer versterking en aandacht. De lokale overheid, sociale (wijk)teams, (welzijns)organisaties, diensten en (collectieve) voorzieningen in de wijk, hebben samen de taak om ervoor te zorgen dat bewoners – ook als zij te maken hebben met een kwetsbaarheid – mogelijkheden hebben op een voor hen waardevolle manier mee te doen. Steun ervaren van sociale netwerken en steunsystemen in de wijk, erbij horen en ertoe doen op een manier die hun recht doet: het zijn veelbelovende ambities met hoge verwachtingen, die niet eenvoudig te realiseren zijn.

Outreaching werken, preventief werken en het faciliteren en ondersteunen van collectieve oplossingen zijn taken die bij de wijkteams nog onvoldoende uit de verf komen. En daar zijn allerlei redenen voor: van een enorme caseload tot toegenomen complexiteit van vraagstukken die veel tijd en expertise vergen. Een hoge uitstroom van professionals en wachtlijsten bij de ggz en jeugdzorg – waardoor wijkteamleden hun cliënten langer moeten helpen gedurende de overbruggingsperiode – spelen eveneens een grote rol.

<https://www.movisie.nl/artikel/wijkteams-collectief-waar-mogelijk-individueel-waar-nodig>

Uitvoering Wmo: wat gaat er mis? [mr. dr. Matthijs Vermaat](#)

24 augustus 2022

Bron: SVB

Met grote regelmaat krijg ik beslissingen onder ogen waaruit blijkt dat veel gemeenten niet de werkwijze zoals die in de Wmo is neergelegd toepassen. In dit artikel licht ik drie veelvoorkomende manco's uit.

Allereerst wordt na de melding met een hinkstapsprong meteen beoordeeld of er een maatwerkvoorziening kan worden toegekend. Dat is stap vier in het bekende stappenplan ([ECLI:NL:CRVB:2018:819](#)).

De drie voorgaande stappen worden dan gemakshalve of uit onwetendheid overgeslagen. *Het tweede manco is dat wanneer de cliënt laat weten een persoonsgebonden budget (pgb) te wensen, alleen beoordeeld wordt of dat mogelijk is.* Bijvoorbeeld door te kijken of iemand pgb-vaardig is. Er wordt vervolgens helemaal niets meer gezegd over de aard en omvang van de maatwerkvoorziening als zodanig.

In het verlengde hiervan is er regelmatig het *gemis in de benodigde deskundigheid*. De Centrale Raad van Beroep (CRvB) heeft in de hierboven genoemde uitspraak geoordeeld dat de deskundigheid kenbaar en inzichtelijk moet zijn, zeker waar die deskundigheid vereist is. Gemeenten laten Wmo-consulenten die onvoldoende of zelfs geen kennis hebben van heel specifieke problematiek toch onderzoek uitvoeren. Dat leidt haast per definitie tot onzorgvuldige conclusies.

Tot slot zie ik nog veel beslissingen *waarin de omvang in uren niet is opgenomen en wat wel is toegekend in vage bewoordingen is gesteld*. Dat leidt tot rechtszaken die gemakkelijk hadden kunnen voorkomen.

Een recente, nog niet gepubliceerde uitspraak van de Rechtbank Amsterdam (AMS 21/15065) kan als voorbeeld worden gebruikt. Daarin was in het gegeven advies de beoordeling van de aard van de ondersteuning verweven met de beoordeling welke leveringsvorm – zorg in natura (ZiN) of pgb – geschikt is. Het gaat echter om twee verschillende stappen in het stappenplan, in dit geval stap drie en stap vier. In de derde stap van het stappenplan moet de *aard* en *omvang* van de ondersteuningsbehoefte die nodig is in kaart worden gebracht. In de vierde stap wordt bezien of er mogelijkheden zijn van eigen kracht of hulp vanuit het sociaal netwerk. En pas daarna wordt bekeken welke leveringsvorm (ZiN of pgb) passend is.

De gemeente had in deze zaak onder meer het pgb geweigerd, omdat er geen vooruitgang was geboekt door de met het pgb ingekochte begeleider. De wet benoemt inderdaad dat zelfredzaamheid, participatie en zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen moeten worden bevorderd.

Maar uit de wetsgeschiedenis blijkt niet dat er per se sprake moet zijn van *verbetering*. Voorkomen van erger valt evengoed onder de doelstelling van de wet.

Het toekennen van een pgb werd door de gemeente geweigerd omdat de hulpverlener de cliënt ook ondersteunde bij het budgetbeheer. Dat zou niet mogen, zo stelt de gemeente. Maar ook dit houdt geen stand. Niet alleen omdat dit soort ondersteuning juist valt onder het bevorderen van de zelfredzaamheid, maar ook omdat de rechtbank wijst op de 'nevenschikking' van ZiN en pgb. Zorg in natura is op zich het uitgangspunt (TK 33 841, nr.3. p. 152), maar wie hulp nodig heeft moet zoveel mogelijk de ruimte krijgen om die zorg naar eigen wens in te vullen. Om die keuzevrijheid te waarborgen, is een gelijkwaardige toegang tot het pgb en de ZiN belangrijk. Het zijn immers gelijkwaardige alternatieven. Het is aan de cliënt om te bepalen of hij/zij al dan niet gebruik wil maken van het pgb (TK 33 841, nr. 103).

Afsluitend. Het is toch eigenlijk wel treurigstemmend dat sommige gemeenten na al die jaren nog steeds niet de aard en omvang van de Wmo-ondersteuning op de juiste wijze bepalen en geen oog hebben voor twee los van elkaar staande vragen: welke maatwerkvoorziening en welke realisatievorm.

https://sociaalweb.nl/nieuws/uitvoering-wmo-wat-gaat-er-mis/?utm_source=Mailing+Lijst&utm_medium=email&utm_campaign=ZorgSociaalweb%20nieuwsbrief%20dagelijks%2029-08-2022